

V očigled volilnemu gi- banju v Istri.

Pred vsem moramo naglašati, da se naši bodoči poslanci ne smejo razvrščati po kastah ali po poklicu gotovega števila volilcev. Neumestna — da ne rečemo nič drugega — bi bila zahteva: mi hočemo toliko odvetnikov in toliko svečnikov, učiteljev, županov, poljedelcev, trgovcev itd.

Te besede so iz članka, objavljenega pod gorenjim naslovom v 247. številu „Edinosti“. Slovesno izjavljamo, da se strinjamo s temi besedami. In vendar je neki govornik na zaupnem shodu v Dekanih izjavil v govoru, kakor bi ravno učiteljstvo hotelo deliti poslance po stanovih. Dotičnemu govorniku je odgovorilo učiteljstvo že na shodu samem. A da nam ne bi javnost očitala slabega namena, dovolite, naj navedemo tudi tu, kaj je dalo učiteljstvu povod, da je prišlo do prepričanja, da bi bilo koristno slovenskemu narodu v Istri, ako bi sedel tudi ljudskošolski učitelj v deželni zboru. Povodi so sledeči:

1. Slovensko ljudskošolsko učiteljstvo v Istri deluje v vseh onih družtvih, ki delujejo v prosep blaginje našega naroda v Istri. Kjer je le katero izmed teh društev, tam je tudi slovenski učitelj njega ud; in če hočemo le nekoliko nepristransko soditi, bi morali priznati, da mnogim takim društvom so ravno ljudskošolski učitelji ustanovitelji, mnogim duša vsega društvenega delovanja in mnoga bi prenehala biti isti hip, ko bi jih zapustilo učiteljstvo. Zaraditega je učiteljstvo prišlo do spoznanja, da je stan, ki toliko deluje v blagor in napredek našega naroda, gotovo toliko sposoben in vreden, da ima svojega zastopnika v deželnem zboru.

2. Vsak poslanec bi moral poznati narodne in gospodarske razmere v deželi in še posebe v okraju, ki ga zastopa. Kdo naj pa vse to bolj pozna, nego ljudskošolski učitelj, ki je med ljudstvom od prvega svojega službenega nastopa pa do konca svojega službovanja? Na kratko rečeno: z njim živi z njim umira! In ravno služba ljudskošolskega učitelja je taka, da zahteva od njega poznanje razmer vsake posamezne družine, ako hoče le količjak uspešno delovati. Kdor pozna razmere posameznih družin, pozna gotovo tudi razmere in potrebe vsega kraja in okraja.

3. Ljudskošolski učitelji so deželni uslužbeni, akoravno jih nadzoruje država, ker plačevati jih mora dežela. Dežela je delodajalec in učiteljstvo delojemalec. Deželni zbor je zaradi tega ona oblast, ki odločuje glede deželnih šolskih zakonov, t. j. dela pogodbe med delodajalcem in delojemalcem. Pomislamo, dali je možno misliti rečno pogodbo med tema, ako se nikdar ne dogovorita? — Ravno taka se godi z dosedanjimi deželnimi šolskimi zakoni, ki so jih največkrat sestavili, razpravljali in sklepali možje, ki niso vedeli, ni kake dolžnosti ni kake potrebe ima ljudskošolski učitelj.

Ti razlogi so privedli slovensko ljudskošolsko učiteljstvo do tega, da je postavilo svojemu kandidatu, ako bo izvoljen, sledeče naloge:

1. Samoobsebi je umljivo, da mora biti kandidat neomajljiv in zvest Slovenec in Slovan, zato mu bo vedno in vedno se potezati in boriti za koristi slovenskega in hrvaškega naroda v Istri. Slovanski narod v Istri je večinoma kmetovalskega stanu in zato bo našega kandidata dolžnost, da doseže, kolikor možno, agrarne koristi in izboljšanja.

2. Naš narod je zaostal kulturno za drugimi, t. j. napredovati ne more tako hitro kakor drugi. Kaj je povod in vzrok temu? Po mnenju učiteljstva ni drugega vzroka nego ta, da je naš narod premalo izobražen in poučen. Vzroka da mu pomanjkuje izobrazbe in pouka, je pa iskati le v tem, da našemu narodu primanjkuje prilike za naobrazbo, t. j.: našemu narodu pomanjkuje šol. Italijani v Istri imajo na skupne deželne stroške še preveč ljudskih šol (v Buzetu imajo za 40 otrok dvo-razrednico), realni gimnazij v Pazinu, kmetijski zavod v Poreču, licej v Pulju; in iz deželne blagajnice podpirajo celo „Lego nazionale“. A mi Slovani nimamo niti dovolj ljudskih šol; in še kjer so, so prenapolnjene, da ni možno dosežati pravega uspeha. Zato bo našemu kandidatu, ako bo izvoljen, v dolžnost, da prouči vso našo deželo v namen, da bo vedel, koliko

novih ljudskih šol nam je potreba, da zve ktere ljudske šole je potreba razširiti in da bo to zahteval ob primerni priliki v deželnem zboru. Tudi mora zahtevati, da nam dežela ustanovi in vzdržuje enak kmetijski zavod, kakršnega vzdržuje za Italijane. In ker po mnenju učiteljstva ne potrebujemo realnega gimnazija in liceja, da se nam v odškodnino za to ustanovi primerno število obrtnih in trgovskih šol itd., da ne bomo v šolskem oziru nikdar zapostavljeni za našimi sodeželani.

3. Enaka dolžnost bo skrbeti našemu poslancu za to, da bo naš jezik enakopraven italijanskemu v vseh deželnih in drugih uradih.

4. Premnogokrat šolstvo ne more donášati ljudstvu prave koristi, ker učiteljstvo ne more delovati, kakor bi moralo; ovirajo ga razne zapreke, ki so mnogokrat v samih šolskih oblastih in mnogokrat tudi v samih šolskih zakonih, n. pr. državni zakon sili otroke v šolo s kaznijo, a deželni šolski zakon jim otežuje pot v šolo s takami. Vse take stvari bo moral naš kandidat, premisliti in če bo potreba posvetovati se z narodom in učiteljstvom, kako je škodljivo odpraviti ter zahtevati tudi izboljšanje v tem oziru. Zamujati ne bo smel nobene prilike, ker, kar je enkrat zamujeno je navadno izgubljeno za vedno. Mi hočemo, da je učitelj-poslanec podoben čebeli, ki dannadan donaša voska in medu v narodni čebelnjak.

5. Umeje se, da bo učitelj-poslanec odgovoren za svoje delovanje slovenskemu narodu v Istri, a poleg tega tudi še posebe ljudskošolskemu učiteljstvu.

Mislamo torej, da je dovolj razvidno iz teh podatkov, da učiteljstvo nikakor nima namena, da bi poslance delilo po kastah, pač pa je prepričanja, da je neizogibna potreba, da so vsi slovanski poslanci v Istri edini, ker, kakor hitro bi se delili v dve stranki, bi bilo to usodno za stvar našega naroda v Istri. Zaraditega smo videli, da se je učiteljstvo v prvi vrsti zoperstavilo onim, ki hočejo sejati razdor med našim narodom v Istri in vidimo, da vztrajno tudi vzdržuje ta odpor.

Nočemo za sedaj dalje pisati, samo prosimo slovensko-javnost, naj nas nepristransko sodi.

Družba sv. C. in M. in „Südmarka“.

Dne 13. t. m. je imela družba sv. C. in M. v Ptuj svojo 23. glavno skupščino. Nemški šovinisti so se vedli sirovo in pozdravljali skupščinarje s kamenjem in jajci. Tako so oskrnili sami sebe in svojo kulturo.

Iz tajniškega poročila.

Ker nam primanjkuje prostora, moremo iz obširnega poročila tajnika dr. Gr. Žerjave podati le najvažnejše.

Preteklo leto se je družba preustrojila na znotraj in se pripravila za delo v večjem stilu in še nikdar se ni delalo v družbi s tolikim napredkom ko lani. Družbin delokrog se je razširil, družba podpira tudi izobraževalno delo in v kratkem se bo ustanovila na njeno inicijativno obrambna gospodarska organizacija.

Minulo leto je družba vzdrževala 15 otroških vrtcev s 17 oddelki. Obiskovalo jih je 914 otrok, 425 dečkov in 489 deklic. Boj za narodno vzgojo mladine je prišel že tako daleč, da se izkuša nasprotnik zvičajno polastiti otrok v 3. in 4. letu in jim vepiti mržnjo do materinščine. Zato so otroški vrteci za družbo velike važnosti. Družba je zato minulo leto izpopolnila učila, izdala tiskano navodilo za vrtnarice in jim naročila, da goje najožje stike z delavskimi starši. Družbinih šol je sedaj 5 z 10 razredi, v katerih je bilo lani 1081 otrok; vsega skupaj odgaja tedaj naša družba do 2000 otrok. Najtrdnejše pozicije ima družba v Trstu, kjer obiskuje družbine šole 787 otrok, 390 dečkov in 397 deklic. Učni uspehi so izvrstni. Zato se bo delalo še za razširjanje tržaških šol. Neugodne so razmere v šentrupertski šoli, kamor zahaja le 63 dečkov in 137 deklic. Vzrok slabemu obisku je pomanjkanje pravice javnosti. Šola na Muti dobi 2. razred in se nastavi posvetno učiteljsko moč. Šola dobi pravico javnosti. Na družbinih za-

vodih deluje 55 učnih oseb, in sicer: 4 posvetni učitelji, 4 posvetne učiteljice, 17 šolskih sester, 15 posvetnih vrtnaric in končno 5 vero-učiteljev. Družbeno vodstvo je v preteklem letu kot nekaj prehod do definitivne uredbe izboljšalo plače in se bo poskrbelo za pokojninski sklad. Družba ima v načrtu celo vrsto zavodov in podpor, o čemer pa se še javnosti za sedaj ne more obvestiti. Podružnice je danes 168, od katerih jih deluje 139, 29 pa jih je spečih. Na Kranjskem 10, na Štajerskem 6, na Primorskem 3. Na Koroškem jih spi 10. Nekatere podružnice spe že več let; zadnji čas je ponehalo z delom le pet podružnic (1 na Kranjskem, 1 na Štajerskem in 3 na Koroškem). Oživele pa je 33 podružnic, ustanovilo se je 13 novih podružnic. Vseh družbinih članov je okrog 8000. Na to je tajnik pohvalil nekatere podružnice zbog njih marljivega delovanja. Zahvalil se je družbinemu uradništvu in časnika-rostvu za sodelovanje in pomoč.

Dohodki in izdatki.

Iz poročila blagajnika g. Hudovernika posnemamo sledeče podatke.

V upravnem letu 1907 je bilo:
Prejemkov K 95.151-03 (lani K 63.983-78)
Izdatkov „ 76.160-67 (lani „ 54.676-99)

Račun glavnice z dne 31. grudnia 1907.
znaša K 8.133-86. Gotovina blagajnice z dne 31. grudnia 1907. znaša K 10.856-50.

Družbeno imetje l. 1907.:

Aktiva K 214.270-64
Pasiva „ 21.428-62
Čisto imetje K 192.842-02

Ako primerjamo letošnje

imetje K 192.842-02
z lanskim „ 169.687-64
se je letos pomnožilo za . . K 23.154-38

Slučajnosti.

Sprejme se resolucija v principu, da se nastavi potovalni učitelj družbe. Tov. učitelj Vrabl nasvetuje, naj bi se vsi večji darovi izkazovali v družbinem kolektarju, zato ker dosti-krat sicer oficialna podružnica spi, nabirajo pa vendar člani. Naj bi se nadalje založile vžigalice žveplenke za domačo rabo kakor so po kmetijskih hišah. Pri prodaji razglednic, slatine itd. naj bi se upoštevalo bolj trgovsko stališče.

Volltve.

Po dogovoru z zastopniki podružnic se je zedinila kandidatna lista in se je volilo z vzklikom v odbor prošta Gregorja Einspielerja, Luko Svetca, Fr. Ornagoja in dr. Ernsta De-reanija; v nadzorništvo so se volili dr. Ilesič, dr. Majaron, prof. Scheinigg, dr. Müller, dr. Ravnihar; v razsodišče župnik Ražun, Karel Šavnik, dr. Triller, notar Kogej, dr. Tekavčič.

* * *

Da bo primera med družbo sv. C. in M. in med „Südmarko“ lažja, navajamo o zadnji nekaj podatkov.

Glavno zborovanje „Südmarke“ v Beljaku.

Udeležilo se ga je do 300 udeležencev raznih društvenih podružnic. Društveni predsednik dr. Khull je povedal, da daje „Südmarka“ stipendije juristom, ki hočejo postati uradniki na Slovenskem; nadalje skrbi „Südmark“ s posebnimi tečaji, da se priuče nemški uradniki slovenščini. V Št. Ilju je nakupila „Südmark“ 20 posestev in naselila 19 švabskih kmetijskih rodov in 122 glavami. Javno se je priznalo, da nameravajo Nemci ponemčiti vse kraje ob železnici iz Špilsfelda v Maribor. Po-udarjala se je nujna potreba nemške parcellačne banke in bojkotiranje slovenskih izdelkov in slovenskih trgovcev. Za naseljevanje se je določil znesek 50.000 K. Zborovanje je pozdravil naučni mi-nister Marchet.

Statistični podatki o „Südmarki“.

S 1. avgustom 1908 je šlo to nemško napadalno društvo 547 podružnic (+ 156) in 49.667 članov (+ 11.492). Na Štajerskem se je ustanovilo 31 novih podružnic. Knjižnice ima sedaj „Südmark“ 97 (+ 19), v katerih je 99.415 knjig (+ 11.485). Zanimivo je poročilo o delovanju potujočih 3 agentov za „Südmark“: imeli so skupno 345 predavanj o namenu in pomenu „Südmarke“. Sad njihovega dela je tudi zgoraj navedeno število novih ustanovitev. Naseljevalni odsek je nakupil v celem 12 posestev; na jezikovnih mejah (ponajveč v Št. Ilju) je „Südmark“ doslej nakupila 700 oralov zemljišča. Dohodkov je bilo skupno 262.485 K 64 vin., stroškov 180.557 K 55 vin.,

imetja ima društvo 554.221 K 10 vin. Na-rodni kolek jim je vrgel 27.201 K 91 vin. dohodkov, nabiralniki 19.601 K 38 vin., slavnosti 24.274 K 72 vin., darovi občin 5103 K 54 vin., deželnih odborov, štajerskega, nižje-avstrijskega in koroškega, skupno 1000 K, abiturientski darovi 2027 K. Podpor in posojil se je dalo skupno 105.450 K 15 vin.

150.000 kron.

Toliko je votiral občni zbor „Südmarke“ za ponemčevanje spodnještajerskih Slovencev in zlasti za nakup slovenskih posestev na je-zikovni meji. Na tem zborovanju se je zlasti poudarjalo, da se v murski dolini in vzhodni Štajerski kaže lep napredek v delovanju „Südmarke“. Podpira se zlasti nemške trgovce in obrtnike, ter zagrizene nemške kulturono-sece, ki jim nosijo Slovenci svoj zaslužek ter tako nehoti podpirajo svoje najhujše nasprotnike.

Šolska mizerija za Slované.

Ne samo pri nas, ampak tudi drugje trpijo Slovani najgroznejšo, najnekulturnejšo ter za našo državo in ošabno nemštvo najstra-motnejšo bolečino: Ne dajo jim šol za deco. Nemci tega nočejo, vlada pa tudi ne! Hujše to ko na Turškem!

Tako čitamo v praškem listu „Den“ interesantne slike o šolski mizeriji v nekaterih krajih, kjer vladajo sinovi nemške „kulture“. Na Dunaju, v tej domeni „krščanskih“ Nem-cev, je videti po ulicah na stotine in stotine čeških roditeljev, ki hodijo s svojo deco po Dunaju in ne najdejo svoje šole. Saj ona pri-vatna Komenskega šola zadostuje komaj za neizdaten odstotek vse šolske dece.

V Ervenicah, opavskem predmestju, ve-dejo Čehi od zdavnaj heroičen boj za svoje pravice. Šol tudi nimajo. Sedaj so starši na zaupnem shodu dne 13. avgusta 1908 sklenili proglasiti vesoljni javnosti sledeče: „Za nobeno ceno ne pošljemo svojih otrok v nemške šole, kakor tudi ne na privatne češke, marveč vztra-jamo v boju tako dolgo, da bo cela šolska ureditev odgovarjala sedaj veljavnim zakonom. Ne sprejmemo niti javnega šolskega poslopja na stroške „Ustředni Matice Školske“ v Pragi, marveč zahtevamo učitelje in šolo z javnega denarja.“

Ustavljajmo zasebno domače poučevanje popolnoma! Vztrajamo pri stavki zaradi ne-marnosti šolskih uradov bodisi tudi vse pri-hodnje leto, dokler ne dosežemo pravice.

Vobče proglašamo po besedah Karla Hav-lička Borovskega:

Le grozite nam, le zapirajte se proti nam, le zapirajte nas, izdajalec naše češke stvari, a mi se ne odrečemo svojemu pravu! Šolske urade pozivljamo, naj našo zadevo rešijo takoj na podlagi prava, sicer bomo nastopali proti uradam in nasprotnikom češke šole tako, kot se nastopa proti nam!“ Kdaj se bo končal ta kulturni škandal!

Ravno tako bi bilo dobro pri nas!

Srednješolski vestnik.

** „Društvo slovenskih profesorjev“ v Ljubljani ima o božiču svoj občni zbor za III. leto svojega poslovanja. Za to priliko spro-žim nekoliko opazk in nasvetov.

1. V formalnem oziru priporočam odboru naj ne pozabi, kar nam je obljubil na lanskem občnem zboru, da nam omogoči zborovanje brez strahu: dopoldne moramo končati vse. Enkrat na leto se shajamo v večjem številu, da se pogovorimo o svojih težnjah. Naj se nas ne sili, da hitimo, marveč naj se nam da pri-lika, da vsestransko pregledamo svoje stanje brez naglice, ki nas dela nejevoljne in razdraž-ljive. Ni dovolj, da ta ali oni predlog odgla-sujemo; važnejše se mi zdi, da iz skupnega razgovora črpamo ono moralno silo, ki za spre-jetimi predlogi stoji in po njih dela: vsi za enega, eden za vse. To je možno le po teme-ljiti debati, ki drami indiferentne, vzpodbuja slabiše in utrjuje krepke.

2. V stvarnem oziru glede dnevnega reda mora stati seveda v ospredju realiziranje slovenskega srednješolstva, s čimer so v zvezi slovenske učne knji-ge in suplentsko vprašanje, ki trka na duri. Poleg tega omenjam ob tej pri-liki še eno točko, ki je vredna našega uvaževanja: material, oziroma način, kako se vstopa v srednjo šolo. Pri nas je velik nedostatek, ki ga toliko ne občutijo druge na-rodnosti, zlasti ta, ker nimamo trgovskih in obrtnih šol, sploh strokovnega šolstva. Zato vsak, če količjak more, poiškuje svojo srečo v prvi vrsti na zavodih, ki so mu na razpolago. Drugič: Današnji sprejemni izpiti v I. razredu